

РЕШЕНИЕ

№ 4049

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **5821** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв./ от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от КСО. Образувано е по жалба на Й. С. В. ЕГН [ЕГН], чрез адвокат С. против решение № 2153-21-134 от 25.05.2021г. на директора на ТП на НОИ, в частта, с която разпореждане № РНП-1-4-21-00904769/07.04.2021 г. е потвърдено. Твърди, че не може да му се вмени вина за зачетения осигурителен стаж по обр. УП-3 № 37/25.02.2003 г., издаден от ДФ „Строймашинжинеринг“, който към момента на издаването му и представянето в НОИ е бил редовен документ за зачитане на стаж по тогава действащото законодателство. Счита, че не следва да възстановява недължимо платено, но и лихва към главница. Моли за отмяна на оспореното решение, в частта, с която е потвърдено разпореждане № РНП-1-4-21-00904769/07.04.2021 г. В с.з., се представлява от адвокат С., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на сторените по делото разноси.

Ответникът- Директорът на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните и извърши цялостна проверка на оспорения акт във връзка с правомощията си по чл. 168 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от активно легитимирано лице и в

законоустановения срок. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна се установява следното:

Въз основа на подадено заявление вх.№ М11-97114/11.10.2013 г., с разпореждане № [ЕГН]/7 от 30.01.2014г. на Ръководител „ПО“ на Й. С. В. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68. ал.3 КСО, считано от 25.05.2013 г..С разпореждане №[ЕГН]/03.04.2014 г., постановено на основание чл.99, ал.3 от КСО, личната пенсия за осигурителен стаж и възраст е определена в размер от датата на отпускането ѝ, при зачетен осигурителен стаж 1 година и 5 месеца от първа категория труд, 11 години, 3 месеца и 16 дни от втора категория и 13 години, 8 месеца и 28 дни от трета категория; общ осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд по реда на чл.104 от КСО - 30 години, 2 месеца и 21 дни.

На 05.03.2020 г. Й. С. В. е подал заявление за служебно ежегодно преизчисляване на пенсията. При извършена проверка на пенсионното досие са установени нередовности в представените документи от ДФ „С.“ и С., взети предвид при отпускане на пенсията и определяне на размера ѝ.

Установено е, че към заявлението за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ Й. С. В. е представил нередовно, антидатирано удостоверение обр.УП-3 № 37 от 25.02.2003 г., издадено от ДФ "Строймашинжинеринг" с отразен осигурителен стаж като извозвач на гореща шлака в леярен цех за периодите 01.01.1985 г.-31.05.1985 г. и 01.01.1996 г-31.12.1996 г., въз основа на което при отпускане на пенсията е зачетен осигурителен стаж в размер на 1 година и 5 месеца от първа категория труд и пенсията е определена в неправилен размер.

С разпореждане № [ЕГН]/ 261 от 18.12.2020 г. на Ръководител "ПО", личната пенсия за ОСВ на Й. В. е изменена на основание чл.99, ал.1, т.2, "д" от КСО и определена в размер от датата на отпускането ѝ, без зачитане на осигурителен стаж въз основа на издадения в нарушение на чл.40 от НПОС обр. УП-3 № 37/ 25.02.2003 г. от ДФ "Строймашинжинеринг". В разпореждането е постановено надвзетата пенсия да се събере от лицето на основание чл.114, ал.1 от КСО. Разпореждане № [ЕГН]/ 261 от 18.12.2020 г. е получено лично от Й. С. В. на 08.01.2021 г., не е обжалвано в законоустановения едномесечен срок по чл.117, ал.2, т.1 от КСО и е влязло в законна сила.

С оспореното в настоящето производство разпореждане № РНП-1-4-21-00904769 от 07.04.2021 г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, постановено на основание чл.98, ал.2 във връзка с чл.114, ал.1 и чл.113 от КСО, е определен размера на подлежащата на възстановяване от Й. С. В. недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст в резултат на представения нередовен документ от ДФ „Строймашинжинеринг“ в размер на 3508,04 лв., от които главница за периода от 25.05.2013 г. до 30.11.2020 г. в размер на 2487,78 лв. и законна лихва в размер на 1020,26 лв., начислена на основание чл.113 от КСО до 07.04.2021 г. Пенсионния орган приел, че със заявлението от 11.10.2013 г. за отпускане на пенсия жалбоподателя е представил нередовно, антидатирано удостоверение обр.УП-3 №37/25.02.2003 г. от ДФ „Строймашинжинеринг“ с отразен стаж от 01.01.1985 г. до 31.05.1985 г. и от 01.01.1996 г. До 31.12.1996 г.

Разпореждането било обжалвано пред директора на ТП на НОИ, който с оспореното в

настоящото производство решение приел за основателно направеното възражение от Й. С. В. за погасяване по давност на вземането на НОИ, установено с разпореждане № РНП-1-4-21-00904769/07.04.2021 г. на Ръководител „ПО“, произтичащо от неоснователно изплатена сума за пенсия за периода от 25.05.2013 г. до 31.12.2015 г, като разпоредил да не се възстановява от Й. С. В. и се изпише от счетоводните регистри вземането на НОИ, произтичащо от неоснователно изплатена сума за пенсия за периода 25.05.2013 Г.-31.12.2015 г. на основание чл.115, ал.1 от КСО, като погасено по давност. В останалата част, като неоснователна оставил без уважение жалба вх.№ 2175-21-441/27.04.2021 г. на Й. С. В..

При така изложената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение на ръководителя на ТП на НОИ С. град, взето по реда и при условията на чл. 117 от КСО, т.е. актът е издаден от административен орган, с материална и териториална компетентност. Обжалваното решение е постановено при спазване на изискуемата форма, съдържа фактически и правни основания за издаването и е надлежно мотивирано.

В чл. 40 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж се посочва как се установява осигурителния стаж - това са данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец и осигурителния доход, върху който са внесени или дължими осигурителни вноски - това са данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО или с осигурителна книжка, както и с документ по утвърден образец. Тези документи според ал. 3 се издават въз основа на разплащателните ведомости, други разходоправдателни документи и договори за възлагане на труд. В случаите когато документите по ал. 3 липсват, осигурителите или техните правоприменници по изключение могат да издават удостоверения за осигурителен стаж и трудово възнаграждение или за осигурителен доход и въз основа на други автентични документи, щом те съдържат достатъчно данни за осигурителния стаж и осигурителния доход. Анализът на разпоредбата води до извода, че документите по чл. 40, ал. 1 и ал. 2 НПОС се издават с цел доказване на осигурителен стаж и доход и се ползват с тази доказателствена сила до оборването им с предвидения в закона ред и актове. В случая липсват годни документи, които да удостоверяват, че В. е работил в ДФ С. през процесния период.

От данните в пенсионното досие безспорно се установява, че със заявлението от 11.10.2013г. за отпускане на пенсия жалбоподателя е представил нередовно, антидатирано удостоверение обр.УП-3 №37/25.02.2003 г. от ДФ „Строймашинжинеринг“ с отразен стаж от 01.01.1985 г. до 31.05.1985 г. и от 01.01.1996 г. До 31.12.1996 г.

В образеца е вписан БУЛСТАТ[ЕИК]. ДФ "С." е пререгистрирана служебно по Закона за търговския регистър на 15.06.2011г., като от тази дата е получила ЕИК[ЕИК]. До този момент дружеството се е идентифицирало с ЕФН, а не с В. или ЕИК. Посочената дата на издаване на документа значително предхожда датата на пререгистрацията, т.е. налице е несъответствие между посочената дата на издаване и отразеното в него. За антидатиране на документа сочи и използваната бланка, в която фигурира графа "часове". Изчисляването на осигурителния стаж и в часове и включването им като реквизит в образците е след допълнението на чл.9, ал.1 от КСО, обнародвано в ДВ

бр.112/2004г., и изменението и допълнението на чл.38 от НПОС, обнародвано в ДВ, бр.24/2005г., в сила от 01.01.2005г.. В образеца е вписана дата на издаване 25.02.2003 г., към която изискването за изчисляване на стажа в часове не е било още законодателно регламентирано. В удостоверението не е посочено къде се намират разплащателните документи, въз основа на които същото е издадено, което се явява липса на изискуем реквизит. Образецът е подпечатан с печат, в който неправилно е отразено наименованието на фирмата „С.“, което не може да се приеме за техническа грешка.

Административния орган е преценил съдържащите се в декларациите данни след като е извършил съвкупен анализ на всички относими доказателства, които като част от административната преписка са приобщени по делото, а фактическите и правни действия бяха подробно описани по-горе в настоящото решение.

Съгласно чл. 114, ал. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на лимитативно изброените случаи по т. 1 - т. 3. На основание чл. 114, ал. 6 от КСО споровете за добросъвестност се решават по реда на Глава осма с решение на ръководителя на териториалното поделение на НОИ. В кодекса липсва легална дефиниция за понятието "добросъвестност" при получаване на осигурителни плащания.

С константната практика на ВАС е възприето, че за добросъвестно получени осигурителни плащания следва да се считат тези, за които осигуреното лице е имало съзнанието и субективното убеждение, че му се дължат. Недобросъвестно е лицето, което е знаело или предполагало, че няма право да получи съответното плащане. С оглед законовата презумпция за добросъвестност е абсолютно необходимо безспорното и категорично установяване на недобросъвестността на лицето от страна на носещия доказателствената тежест за това административен орган.

В подкрепа на извода за недобросъвестност на жалбоподателя и съзнателното представяне пред пенсионния орган на антидатиран и нередовен документ с цел получаване на лична пенсия за ОСВ в по-голям размер, са и съдържащите се данни в пенсионното му досие. Към заявление обр. УП-1 вх. № 064594/23.11.2005 г. за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване Й. С. В. не е представил обр.УП-3 №37/25.02.2003 г., макар съобразно посочената дата на издаването му следва да е разполагал с него. Обр.УП-3 №37/25.02.2003 г. и отразеният в него стаж не са вписани в описа на документите за осигурителен стаж на стр.2 от заявлението, като жалбоподателят изрично е декларирал, че е запознат с документите, вписани в описа и няма неописан стаж.

С оглед на това, в рамките на служебното установяване на осигурителния стаж на В., не е констатирано наличие на действително положен по условията на първа категория труд от 1 година и 5 месеца. Именно това обстоятелство е посочено и от ответния ръководител, като основание да се приеме, че лицето е недобросъвестно. Длъжностното лице по пенсионно осигуряване правилно е приело, че жалбоподателят недобросъвестно е получил суми за лична пенсия за осигурителен стаж и възраст в по-голям размер от следващия се, тъй като при отпускане на пенсията съзнателно е представил пред пенсионния орган нередовен документ за осигурителен стаж от ДФ

„Строймашинжинеринг“.

С оглед изложеното настоящият състав на съда, приема, че е налице недобросъвестност на Й. В., което обосновава извод за законосъобразност на оспореното решение, в частта с която е потвърдено Разпореждане № РНП-1-4-21-00904769/07.04.2021 г. на ръководителя на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ С. град.

При този изход на спора и предвид претенциите на ответника за присъждане на разноски по делото, съдът намира, че такива се следват и същите се констатираха в размер на 100.00 (сто) лв., съобразно разпоредбата на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съобразно фактическата и правната сложност на делото.

Поради мотивите, изложени по-горе, Административен съд София град, 74състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. С. В. ЕГН [ЕГН], против решение № 2153-21-134 от 25.05.2021г. на директора на ТП на НОИ, в частта, с която разпореждане № РНП-1-4-21-00904769/07.04.2021 г. на ръководителя на пенсионното осигуряване.

ОСЪЖДА Й. С. В. ЕГН [ЕГН] да заплати на Национален осигурителен институт [населено място] сумата от 100 /сто / лева, разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р България в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: